

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt

<https://hdl.handle.net/1874/274712>

19

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt,

AAN DE

HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MAGTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

Dr. W. KOSTER,

Gewoon Hoogleraar in de faculteit der Geneeskunde.

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

DOOR

WILLEM LODEWIJK VAN VOORST VADER,

Geboren te Goes.

Op Zaterdag, den 21sten Maart 1868, des namiddags ten 2 ure.

UTRECHT,
J. G. BROESE.

1868.

GEDRUKT BIJ G. A. VAN HOFFEN, TE UTRECHT.

STELLINGEN.

I.

Recte Windscheid (p. 708): Das den Rang der Pfandrechte bestimmende Zeitverhältniss ist nicht nothwendig das ihrer Entstehung.

II.

Causa tributorum potior est privilegio dotis.

III.

Non adsentior Keller dicenti: „Dagegen können die einzelnen Elemente des Eigenthums im Gegensatz zu dem was Inhalt einer Praedialservitut sein kann, allerdings mit der *actio confessoria* geltend gemacht werden.“

IV.

Art. 77 B. W. is overbodig.

V.

De vrouw wier huwelijk door echtscheiding ontbonden is, heeft indien er uit dat huwelijk geene kinderen bestaan, geen regt om levensonderhoud van de ouders van den man te eischen.

VI.

Een huwelijk in een vreemd land aangegaan tusschen Nederlanders of tusschen Nederlanders en vreemdelingen is niet nietig, indien de huwelijksafkondiging van art. 138 B. W. niet heeft plaats gehad.

VII.

De woorden: *veroordeeling tot eene onteerende straf* art. 264: 3° B. W. hebben geene betrekking op de veroordeeling die geschied is door den militairen regter noch op de veroordeeling bij een buitenlandsch vonnis.

VIII.

Ten onregte beschouwt onze wet het regt van bewoning als een afzonderlijk regt.

IX.

Ten onregte heeft de H. R. beslist dat men op grond van schennis of niet toepassing der art. 1378 vlg. B. W. niet in cassatie komen kan.

X.

Verjaring wordt niet gestuit door een verzoek om kosteloos te procederen.

XI.

Door de woorden: *meerderheid van stemmen* in art. 320 Kh. wordt bedoeld de meerderheid van alle reeders.

XII.

Het ware wenschelijk dat onze wet (art. 562 Kh.) ook bergloon toegekend had voor het redden van menschen.

XIII.

Art. 360 R. moet verklaard worden uit art. 65 R. O. N°. 1 al. 2.

XIV.

Art. 272 Gemeentewet bepaalt geene straffen te-

gen hen die slechts formaliteiten onvervuld gelaten hebben.

XV.

Tot besluiten in art. 133 Grw. mogen niet gebracht worden de uitspraken van gedep. staten in zaken van schutterij en belastingen.

XVI.

Het toekennen van administrative Regtspraak aan den Raad van State is wenschelijk.

XVII.

Teregt zegt VAN DE SPIEGEL (Hist. der Satisf. v. Goes p. 39): „het eenige onderscheid tusschen de gehoorzaamheid der ingezetenen in een vrijen en willekeurigen staat is, dat in de eersten de wetten regeeren en in den tweeden de wil van den Oppergebieder.”

XVIII.

Teregt zegt ALEXIS DE TOCQUEVILLE (l'Ancien régime et la révolution): „Parmi toutes les sociétés du monde, elles qui auront toujours le plus de peine à échapper pendant longtemps au gouvernement absolu seront précisément ces sociétés où l'aristocratie n'est plus et ne peut plus être.”

XIX.

De straf van deportatie is af te keuren.

XX.

Teregt zegt J. STUART MILL (On Liberty): No person ought to be punished simply for being drunk.

XXI.

Door nacht in den C. P. moet niet verstaan worden de tijd tusschen zonsondergang en opgang.

XXII.

Ten onregte beweren CARNOT en ROGRON dat in art. 437 C. P. § 2 de doodslag moedwillig moet zijn.

XXIII.

Art. 222 C. P. is niet toepasselijk ten opzichte van afgetreden ambtenaren.

XXIV.

Het verleenen van pensioenen is als algemeene regel af te keuren.

XXV.

Exploitatie van spoorwegen door den staat is niet wenschelijk.

XXVI.

Het stelsel van aanwerving van vrijwilligers verdient de voorkeur boven dat van conscriptie.

XXVII.

Ten onregte beweert men dat de grondbelasting op bepaalde tijden herzien moet worden.

XXVIII.

Het heffen van een regt van successie in de regte lijn verdient afkeuring.